

prirodoznanske vsebine) brezplačno. Denar se pošilja »Muzejskemu društvu za Kranjsko« v Ljubljani.

Stanley in njegovo potovanje po Afriki. V Ljubljani. Tiskali in založili J. Blaznikovi nasledniki. 1892. 122 str. Cena 20 kr. — Vsebina lične knjižice je razvidna iz naslova. Brez dvojbe se bode hitro omilila po svojem živem in zanimivem pripovedovanju, vendar bi želeli, da so se zatrle nekatere jezikovne hibe. Ker je delce (prevod) namenjeno zlasti mladini in preprostem národu, nepotrebne so do malega vse tuje besede, katere čitamo kaj pogostoma. Sicer bodi knjižica toplo priporočena.

Stabat Mater. Naša dična »Glasbena Matica« je dne 24. in 27. sušca proizvajala najslavnejše delo češkega skladatelja A. Dvořaka »Stabat Mater« za soli, zbor in orkester, op. 58. Ako pomislimo, da bi bilo še pred nekaterimi leti v Ljubljani do cela nemogoče izvesti takšno monumentalno skladbo, in sicer izvesti zgolj z domačimi močmi, tedaj moramo zavzeti obstati pri teh koncertih in iskreno častitati našemu glasbenemu zavodu na njega prekrasnem napredku in uspehu. Danes nam seveda še ni mogoče priobčiti obsežnega poročila, pač pa bode »Ljubljanski Zvon« v prihodnji številki svojim čitateljem podal obširnejšo oceno, pisano s strogo glasbenega stališča. To pa moramo vsekakor poudarjati že sedaj, da se je gospod *M. Hubad*, najodličnejši dirigent, kar jih je kdaj vodilo naše pevske zборе, z rečenima koncertoma oslavlil pred vsem slovenskim svetom in izven mejá naše zemlje! Gospod Hubad vodi oba pevska zbora »Glasbene Matice« z jekleno roko, ne plašeč se nobenih težav in ne trpeč nobenega polovičarstva; njega zasluga je, da se pri nas vzbuja zmisel in ljubezen do visoke glasbene umetnosti, in samo tako je bilo mogoče, da se je skladba Dvořakova proizvajala in tudi poslušala, rekli bi, z ono iskreno pobožnostjo, ki se zamaknjena topí v veličastne glasbene lepote. Zabeležujemo še, da je zbor gospá in gospodičin poklonil svojemu pevovodji lovorjev venec s prekrasnimi trakovi, na katerih so zapisana imena vseh sodelujočih pevk, in sklepamo svoje začasno poročilo s ponosnim prepričanjem, da se je slovensko petje dne 24. in 27. sušca vzpelo na vrhunec glasbene umetnosti.

Slovensko gledališče. Meseca sušca so bile v deželnem gledališči te-le slovenske predstave: dne 1. sušca burka »Čevljar baron«, dne 5. sušca prvokrat »Krivopri-sežnik«, ljudski igrokaz v treh dejanjih, spisal L. Anzengruber, preložil J. K.; dne 8. sušca veseloigra »Trije klobuki«, dne 11. sušca spevoigra »Teharski plemiči«, dne 16. sušca veseloigra »Bratranec« in opera »Cavalleria rusticana«, dne 19. sušca opera »Cavalleria rusticana« in veseloigra »Starinarica«, končno dne 22. sušca prvokrat »Le pa Vida«, drama v petih dejanjih, spisal *dr. J. Vošnjak*. — Anzengruberjev »Krivopri-sežnik« se je predstavljal na korist učitelju, režiserju in igralcu »Dramatičnega društva«, *g. Ignaciju Borštniku*, in je uspel sosebno krasno. Imeli smo že pogostoma priliko naglašati izredne zasluge *g. Borštnika* za slovensko gledališče; kakó jih ceni in čísla naše občinstvo, to je ta večer poleg vencev pač razločno dovólj pokazala viharna pohvala, ki je zvenela *g. beneficijantu* od vseh strani. Predstavo zabeležujemo med najboljše v vsi gledališki dóbi, bodísi kar se tíče dela samega, bodísi gledé igranja. — Pri obeh predstavah Mascagnijeve opere je sodelovala kot gost gospodičina *Mařenka Volnarova* s češkega gledališča v Plznu s sijajnim uspehom. Takih ovacij, kakeršne je priredilo občinstvo tej umetnici (prve mu gostu slovenskega gledališča) sosebno pri drugi predstavi, ni bilo še nikoli v našem gledališči. Gospodičina Volnarova je pela Santuzzo nenavadno krasno; nje glas je takisto zvonek v nižjih kakor višjih ležah, predavanje izrazovito, lepo nijansirano, nje igra se ponaša z veliko mimiko. Upajmo, da je nismo videli zadnji-krat! — *Dr. Vošnjakovi* »Lepi Vidi«, s katero se je završila letošnja gledališka dóba, zajeta je snov iz jednakoimenovanega *Jurčičevega* romana, vendar jo je izvélel gospod